

Mica Sirena

In apele albastre si adanci, in adancuri, traieste poporul mari, iar in locul cel mai adanc se afla palatul regelui mari, cu pereti de corali si acopesisuri din scoici.

Regele avea sase fete ingrijite de bunica lor, care se jucau toata ziua prin palat si sadeau flori in gradina, fiecare la locul ei.

Cea mai mica era cea mai frumoasa si visul ei era sa inoate si ea la suprafata apei cand va implini cincisprezece ani.

Pe masura ce implineau aceasta varsta, fiecare din surorile ei povestea despre lucrurile de la suprafata mari :prima a ascultat sunetul cloptelor de la biserica, a doua a privit un minunat apus de soare, a treia a fost minunata de niste copii care inotau, de un caine care latra si de ciripitul pasarelelor prin paduri, a patra s-a oprit departe de tarm, printre delfini si baleen, cea de-a cincea a vazut pentru prima data zapada si munti de gheata ca niste " perle uriase" pe care corabiile le ocoleau.

Cateodata, surorile cantau cu vocile lor incantatoare, dar oamenii care piereau in furtuni nu apucau sa le vada frumusetea.

Cand a venit si vremea printesei mici sa mearga la suprafata, bunica ei a impodobit-o si ea a fost fermecata de soarele care apunea si de tanarul print pe care l-a vazut pe o corabie.

Au incantat-o petrecerile marinarilor si focul de artificii, dar aparitia furtunii a stricat toata petrecerea, a sfaramat corabia, iar tanarul print s-ar fi inecat daca mica sirena nu l-ar fi salvat si nu l-ar fi dus intr-un golf linistit.

Printul a fost gasit de oameni, iar sirena s-a intors posomorata catre palatul tatalui.

Din cand in cand, urca spre locul unde-l lasase pe print dar timpul trecea si ea devenea tot mai trista. Pana la urma, surorile au aflat taina fetei si au dus-o la castelul printului. Apoi, ea a inceput sa iubeasca tot mai mult oamenii si dorea sa traiasca printre ei.

Bunica ii raspundea la intrebarile despre oameni, despre viata lor scurta, dar au suflete nemuritoare.

Bunica l-a mai spus ca poate deveni nemuritoare daca ar fi iubita foarte mult, daca preotul ar lega-o prin juramantul credintei vesnice de cineva si ar avea " doi stalpi" carora oamenii le spun picioare, in locul cozii.

In timpul unui bal de la curte printre pestii "cu solzi stralucitori" ca purpura si cantecul neasemuit al

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

sirenelor, cantareata cea mai buna mica printesa, a hotarat sa mearga la vrajitoare s-o ajute sa-l castige pe print. A mers prin "namolul fara fund al vrajitoarei", prin padurea de polipi, printre serpii grosi, si a ajuns la casa vrajitoarei, facuta din trupuri umane.

Vrajitoarea l-a spus ca stie pentru ce a venit, ca-l va da o licoare pentru a inlocui coada de peste cu "cele doua bete" ca ale oamenilor, dar, la fiecare pas va avea dureri cumplite. l-a mai spus ca trebuie sa-l faca pe print sa se indragosteasca de ea, s-o ia de sotie pentru ca ea sa dobandeasca suflet muritor, ca nu va mai putea fi niciodata sirena, iar daca printul se va indura cu alta, ea se va preface in spuma.

La rasaritul soarelui, sirena a baut licoarea vrajitoarei, a lesinat si s-a transformat in om. Printul a luat-o de mana, a adus-o in palat si toata lumea s-a minunat de frumusetea ei si de mersul ei gratios. Printul o tinea mereu in preajma lui, dar ea era trista ca nu avea voce. Dupa un timp, au inceput sa o viziteze surorile ei in fiecare noapte.

Printul ii tot spunea ca o va pretui mereu pentru ca seamana cu fata care l-a salvat viata intrun naufragiu. Dar, intr-o zi, printul a pornit cu o corabie spre tara regelui vecin, pentru a o vedea pe viitoarea lui mireasa.

Aceasta s-a dovedit a fi chiar fata care-l gasise pe print in apropierea templului, dupa ce-l salvase sirena, iar printul era fericit ca se va casatori cu fata visurilor sale.

Pentru sirena insa, casatoria lui insemna moartea.

Tocmai ea ducea trena miresei, auzea muzica sarbatoreasca, dansa minunat, dar nu mai simtea durerea din picioare, pe ea o durea inima.

Stia ca-l va pierde pe print pentru care isi parasise familia si prietenii, renuntase la vocea ei minunata, indurase atatea dureri si ca nu va dobandi sufletul nemuritor.

In zori au aparut surorile ei cu parul taiat pe care-l dadusera vrajitoarei in schimbul unui cutit pe care sirena trebuia sa-l infiga in inima printului inainte de rasaritul soarelui, pentru ca sangele lui sa-l poata da din nou coada de peste si sa se intoarca din nou printre sirene.

Dar sirena a aruncat cutitul in mare, apoi s-a aruncat si ea si s-a transformat in spuma.

Dar la rasaritul soarelui, ea s-a transformat intr-o fiica a aerului, care putea dobandi suflet vesnic daca face atimp de trei sute de ani numai fapte bune.

Cu lacrimi in ochi pentru prima oara, navazuta, printesa a sarutat fruntea miresei, l-a zambit printului si a zburat catre "norii roz ce pluteau prin vazduh".